

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΑΝΟΙΚΤΑ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

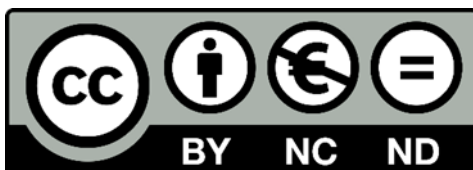

Τίτλος Μαθήματος: Αρχαία Ελληνική Γλώσσα - Θεματογραφία II

Ενότητα: Αρχαία Ελληνική Γλώσσα 4

Διδάσκουσα: Καθηγήτρια Ελένη Χουλιαρά - Ράϊου

Τμήμα: Φιλολογίας

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

A. ΚΕΙΜΕΝΟ

Καὶ μηδεὶς οἰέσθω μ' ἀγνοεῖν ὅτι καὶ Λακεδαιμόνιοι περὶ τοὺς καιροὺς τούτους πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν· ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἔχω τὴν πόλιν, ὅτι τοιούτων ἀνταγωνιστῶν τυχοῦσα τοσοῦτον αὐτῶν διήνεγκεν.

Ισοκράτους, Πανηγυρικός 73.1-5

B. ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Αιτιολογικές ονομάζονται οι δευτερεύουσες επιρρηματικές προτάσεις που δηλώνουν την αιτία (το αναγκαστικό αίτιο) και αιτιολογούν το περιεχόμενο της πρότασης από την οποία εξαρτώνται κατοχυρώνοντας την αλήθεια αυτής. Μεταξύ λοιπόν δευτερεύουσας και προσδιοριζόμενης πρότασης (συνήθως κύριας) παρατηρείται η λογική σχέση αιτίας και αποτελέσματος αντίστοιχα.

Ακολουθούν μετά από ρήματα ή εκφράσεις ψυχικού πάθους, ρήματα δικανικής έννοιας και γενικότερα ρήματα που απαιτούν δικαιολόγηση, όπως: *θαυμάζω, ἡδομαι, ἄχθομαι, κακίζω, ἀποψηφίζομαι, χαίρω, οἰκτίρω, ἀγανακτῶ, αἰσχύνομαι, ζηλῶ, μέμφομαι, ἄθυμῶ, φθονῶ ἐπιτιμῶ ἀγαπῶ, αἰσχρόν ἐστι, θαυμαστόν ἐστι, δεινόν ἐστι, ἄτοπόν ἐστι, σχέτλιόν ἐστι, ἄλογόν ἐστι, σεμνόν ἐστι, ὑπερφιάς ἐστι, πλημμελές ἐστι, ἀγαπητόν ἐστι κ.ά.*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι αιτιολογικές προτάσεις εισάγονται:

α) Με τους αιτιολογικούς συνδέσμους *ὅτι, διότι* (= γιατί, επειδή), όταν εκφράζουν αντικειμενική αιτιολογία *Καὶ τὸ ὄναρ ἔκρινεν ἀγαθόν, ὅτι ἐν πόνοις ὧν καὶ κινδύνοις φῶς μέγα ἐκ Διὸς ἰδεῖν ἔδοξε* (Ξεν. Κύρου Ανάβασις 3.1.12)

β) Με τον αιτιολογικό σύνδεσμο *ὡς* (= γιατί, επειδή), όταν δηλώνουν υποκειμενική αιτιολογία. Ο αιτιολογικός σύνδεσμος *ὡς* ισοδυναμεί πολλές φορές με το *ὅτι οὕτω* (= διότι έτσι ή διότι τόσο) *Δέομαί σου παραμεῖναι ἡμῖν, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐνός ἡδίων ἀκούσαιμι ἢ σοῦ* (Πλάτ. Πρωταγόρας 335d)

γ) Με τους κυρίως χρονικούς συνδέσμους *ἐπεὶ, ἐπειδὴ* (= γιατί, επειδή) και σπανιότερα με τους *ὅτε, ὁπότε* (= αφού, αφότου, τη στιγμή που), όταν υπολανθάνει η έννοια του χρόνου (χρονικοαιτιολογικές προτάσεις) *Ἐπεὶ δὲ ἀπορία ἦν, ἐλυπεῖτο μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ οὐκ ἠδύνατο καθεῦδεν* (Ξεν. Κύρου Ανάβασις 3.1.11)

δ) Με τον υποθετικό σύνδεσμο *εἰ* (= γιατί, που, αν, το ότι, το να) μετά από ρήματα ψυχικού πάθους ή εκφράσεις που εκφράζουν υποθετική αιτιολογία και όταν το αίτιον παρίσταται ως δυνάμενον να αμφισβητηθεῖ *Πλημμελές ἂν εἴη ἀγανακτεῖν τηλικούτον ὄντα, εἰ δεῖ ἤδη τελευτᾶν* (Πλάτ. Κρίτων 43b)

ε) Στον ποιητικό λόγο εισάγονται με το *οὐνεκα* και το *ὀθούνεκα* (= γιατί, επειδή)

Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ᾤρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὖνεκα τὸν Χρῦσσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα Ἄτρεΐδης (Ομ. *Ιλιάς* 1.10-11)

Παρατηρήσεις

- Ορισμένες φορές, όταν μία αιτιολογική πρόταση εισάγεται με τον σύνδεσμο *ὅτι* και χρησιμοποιείται ως επεξήγηση, συγχέεται με την ειδική. Διακρίνεται από αυτή τόσο από το ρήμα εξάρτησης όσο και από το ότι επεξηγεί κατά κύριο λόγο εμπρόθετους προσδιορισμούς της αιτίας και όχι ουδέτερα αντωνυμιών, όπως ισχύει στην περίπτωση των ειδικών προτάσεων.
- Οι σύνδεσμοι *ἐπεὶ* και *ὡς* στην αρχή της περιόδου ή ημιπεριόδου, αν δεν υπάρχει άλλη κύρια πρόταση, εισάγουν προτάσεις κύριες.
- Όσον αφορά στον σύνδεσμο *εἰ* εισάγει αιτιολογικές προτάσεις, όταν δηλώνεται πράξη προτερόχρονη σε σχέση με εκείνη της προσδιοριζόμενης πρότασης. Όταν όμως οι προτάσεις που εισάγονται με τον σύνδεσμο *εἰ* εκφράζουν πράξη σύγχρονη ή μελλοντική, τότε περιέχουν απορία και χαρακτηρίζονται πλάγιες ερωτηματικές. Οφείλουμε να επισημάνουμε όμως ότι η διάκριση αυτή δεν ισχύει πάντα και δεν είναι απόλυτα αποδεκτή.
- Ενίοτε, ενώ η αιτιολογία είναι πραγματική, η αιτιολογική πρόταση δεν εισάγεται με τον σύνδεσμο *ὅτι*, αλλά με τον *εἰ* από λεπτότητα, μετριοφροσύνη και ευγένεια.
- Ο σύνδεσμος *γάρ*, ο οποίος ανήκει στους παρατακτικούς, εισάγει κύρια πρόταση. Όταν όμως χρησιμοποιείται παρενθετικά, λειτουργεί ως υποτακτικός αιτιολογικός σύνδεσμος και ισοδυναμεί με τους συνδέσμους *ἐπεὶ* ή *ἐπειδή*.

ΕΚΦΟΡΑ

Οι αιτιολογικές προτάσεις, επειδή είναι προτάσεις κρίσεως, εκφέρονται με μία από τις εγκλίσεις των προτάσεων κρίσεως (Οριστική, δυνητική Οριστική, δυνητική Ευκτική) και με Ευκτική του πλαγίου λόγου, όταν εξαρτώνται από ρήμα ιστορικού χρόνου, αντί της απλής Οριστικής. Συγκεκριμένα:

α) Με Οριστική μετά από αρκτικό χρόνο, όταν δηλώνουν αίτιο πραγματικό ή αίτιο που ο συγγραφέας θεωρεί ως πραγματικό (κύρια εγκλίση) *Νῦν δ' ἐπεὶ τάδε πέπρακται, οὐδὲν ὑμᾶς δεῖ Θηβαίους φοβεῖσθαι* (Ξεν. *Ἑλληνικά* 5.2.34)

β) Με δυνητική Οριστική ανεξάρτητα από το χρόνο της εξάρτησης, όταν δηλώνουν το αίτιο δυνατό στο παρελθόν ή μη πραγματικό

Οὐκ ἔφη δὲ ἀναβῆναι, ὡς πολλοὶ οὐκ ἂν τούτῳ ἐπίστευον

γ) Με δυνητική Ευκτική στη θέση της απλής Οριστικής, όταν δηλώνουν το αίτιο δυνατό στο παρόν ή στο μέλλον *Κροῖσος...τάς τε γυναῖκας ἐν ταῖς ἀρμαμάξαις προαπεπέμψατο τῆς νυκτὸς ὡς ἂν ῥᾶον πορεύοιντο κατὰ ψῦχος* (Ξεν. *Κύρου Παιδεία* 4.2.29)

δ) Με Ευκτική του πλαγίου λόγου στη θέση της απλής Οριστικής, όταν εξαρτώνται από ρήμα ιστορικού χρόνου. Στην περίπτωση αυτή αναφέρονται στο παρελθόν και δηλώνουν υποκειμενική αιτιολογία *Οὐ θαυμαστὸν εἰ μὴ τούτων ἐνεθυμήθησαν;* (Ξεν. *Ἀπομνημεύματα* 1.1.17)

Παρατηρήσεις

- Εκτός από τις εγκλίσεις των προτάσεων κρίσεως είναι δυνατόν να εκφέρονται και με εγκλίσεις των υποθετικών λόγων και σχηματίζουν συνήθως την απλή σκέψη και το μη πραγματικό.
- Όταν μετά από ιστορικό χρόνο ακολουθεί οριστική στη θέση της Ευκτικής του πλαγίου λόγου, σε αυτή την περίπτωση προβάλλεται με έμφαση το αίτιο. Αυτό συμβαίνει κυρίως με τους συνδέσμους *ὅτι*, *διότι* και *ὡς*, καθώς με τους συνδέσμους *ἐπεὶ*, *ἐπειδὴ*, *ὅτε*, *ὁπότε* η αιτιολογική πρόταση εκφέρεται με Οριστική, άσχετα με το ρήμα εξάρτησης.
- Σε περίπτωση που μετά από ρήμα ιστορικού χρόνου ακολουθούν δύο αιτιολογικές προτάσεις, οι οποίες συνδέονται παρατακτικά, δύναται να παρατηρηθεί το φαινόμενο εναλλαγής των εγκλίσεων. Η μία εκφέρεται με οριστική, για να δηλώσει πραγματική αιτιολογία και η άλλη με ευκτική του πλαγίου λόγου, για να δηλώσει υποκειμενική αιτιολογία.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

Ο συντακτικός ρόλος των προτάσεων αυτών καθορίζεται με βάση την εξάρτησή τους. Λειτουργούν:

α) Ως επιρρηματικοί προσδιορισμοί του αναγκαστικού αιτίου συνήθως σε ρήματα ψυχικού πάθους *Μάλιστα δὲ ἀναγκαστῶ, ὃ βουλή, ὅτι περὶ τοιούτων πραγμάτων εἰπεῖν ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς* (Λυσ. Πρὸς Σίμωνα ἀπολογία 3.1)

β) Ως επεξήγηση προθετικών συνόλων της αιτίας που προηγούνται στην κύρια πρόταση (*διὰ τοῦτο*, *ἐνεκα τούτου*, *διὰ ταῦτα* κ.ά.), σπάνια ουδετέρου αντωνυμίας. Σε αυτή την περίπτωση οι αιτιολογικές προτάσεις λειτουργούν ως ουσιαστικές *Διὰ τοῦτο κρίνεται, ὅτι ταῦτα πράξας παρὰ τοὺς νόμους ἐδημηγόρει* (Αισχίν. Κατὰ Τιμάρχου 73.2).

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ

Αριθμητικά ονομάζονται οι λέξεις που δηλώνουν αριθμούς ή παράγονται από ονόματα αριθμών. Τα αριθμητικά είναι επίθετα, ουσιαστικά και επιρρήματα.

- Αριθμητικά επίθετα

1. Διάκριση αριθμητικών επιθέτων

α) απόλυτα

Τα απόλυτα αριθμητικά φανερώνουν απλώς ένα ορισμένο πλήθος από όντα. Ορισμένα από αυτά είναι: *εἷς*, *μία*, *ἓν*, *δύο*, *τρεις*, *τρία*, *τέσσαρες*, *τέσσαρα*, *πέντε*, *ἕξ*, *ἑπτά*, *ὀκτώ*, *ἐννέα*, *δέκα*, *ἑνδεκα*, *δώδεκα*, *τρεις καὶ δέκα*, *τέτταρες καὶ δέκα*,

πεντεκαίδεκα, έκκαίδεκα, έπτακαίδεκα, όκτωκαίδεκα, έννεακαίδεκα, είκοσι, τριάκοντα, τεττάρáκοντα, πενήκοντα, έξήκοντα κ.ά.

β) τακτικά

Τα τακτικά αριθμητικά φανερώνουν τη σειρά-θέση ενός όντος σε ένα σύνολο από όμοιά του. Αυτά λήγουν ως το 19 σε –τος: *πρώτος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, έκτος, ένατος, δέκατος, ένδέκατος, δωδέκατος* εκτός από το *δεύτερος, έβδομος, όγδοος* και από το 20 και πέρα σε –στος: *είκοστός, τριακοστός, τετταρακοστός* κ.ά.

γ) χρονικά

Δηλώνουν τη μέρα ολοκλήρωσης κάποιας ενέργειας. Σχηματίζονται από το θέμα των τακτικών αριθμητικών και λήγουν σε –αίος: *δευτεραίος, τριταίος, τεταρταίος, πεμπταίος* κ.ά.

δ) πολλαπλασιαστικά

Φανερώνουν από πόσα απλά μέρη απαρτίζεται κάτι. Λήγουν σε –πλοῦς και τα περισσότερα σχηματίζονται από το θέμα των απόλυτων αριθμητικών. Ορισμένα από αυτά είναι: *άπλοῦς, διπλοῦς, τριπλοῦς, τετραπλοῦς* κ.ά.

ε) αναλογικά

Φανερώνουν πόσες φορές ένα ποσό είναι μεγαλύτερο από ένα άλλο του ίδιου είδους. Λήγουν σε –πλάσιος και τα περισσότερα σχηματίζονται από το θέμα των απόλυτων αριθμητικών. Ορισμένα από αυτά είναι: *διπλάσιος, τριπλάσιος, τετραπλάσιος, πενταπλάσιος* κ.ά.

2. Κλίση αριθμητικών επιθέτων

α) απόλυτα αριθμητικά επίθετα

Τα τέσσερα πρώτα από τα απόλυτα αριθμητικά κλίνονται ως εξής:

	<i>Είς, μία, έν</i>			<i>Δύο</i>	
	Ενικός αριθμός			Δυϊκός αριθμός	
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο		
Ονομ.	<i>είς</i>	<i>μία</i>	<i>έν</i>	Ονομ.	<i>δύο</i>
Γεν.	<i>ένος</i>	<i>μιάς</i>	<i>ένος</i>	Γεν.	<i>δυοῖν</i>
Δοτ.	<i>ένι</i>	<i>μιά</i>	<i>ένι</i>	Δοτ.	<i>δυοῖν</i>
Αιτ.	<i>ένα</i>	<i>μίαν</i>	<i>έν</i>	Αιτ.	<i>δύο</i>
Κλητ.	–	–	–	Κλητ.	–

Τρεῖς, τρία

Τέτταρες, τέτταρα

	Πληθυντικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
Όνομ.	<i>τρεῖς</i>	<i>τρεῖς</i>	<i>τρία</i>	<i>τέτταρες</i>	<i>τέτταρες</i>	<i>τέτταρα</i>
Γεν.	<i>τριῶν</i>	<i>τριῶν</i>	<i>τριῶν</i>	<i>τεττάρων</i>	<i>τεττάρων</i>	<i>τεττάρων</i>
Δοτ.	<i>τρισί(ν)</i>	<i>τρισί(ν)</i>	<i>τρισί(ν)</i>	<i>τέτταρσι(ν)</i>	<i>τέτταρσι(ν)</i>	<i>τέτταρσι(ν)</i>
Αιτ.	<i>τρεῖς</i>	<i>τρεῖς</i>	<i>τρία</i>	<i>τέτταρας</i>	<i>τέτταρας</i>	<i>τέτταρα</i>
Κλητ.	–	–	–	–	–	–

Παρατηρήσεις

Τα αριθμητικά από το *πέντε* ως το *έκατον* είναι άκλιτα. *Οἱ πέντε στρατιῶται, τῶν πέντε στρατιωτῶν...*

Τα αριθμητικά από το *διακόσιοι*, *-αι*, *-α* και *πέρα* είναι τρικατάληκτα και τριγενή επίθετα και κλίνονται μόνο στον πληθυντικό αριθμό. *Οἱ διακόσιοι ὀπλίται, τῶν διακοσίων ὀπλιτῶν...*

Τα τακτικά, χρονικά και αναλογικά αριθμητικά κλίνονται ως τρικατάληκτα δευτερόκλιτα επίθετα σε *-ος*, *-η*, *-ον* ή *-ος*, *-α*, *-ον*.

Τα πολλαπλασιαστικά αριθμητικά κλίνονται όπως τα συνηρημένα τρικατάληκτα επίθετα της δεύτερης κλίσης σε *-οῦς*, *-ῆ*, *-οῦν*.

- Αριθμητικά ουσιαστικά

Τα αριθμητικά ουσιαστικά σημαίνουν αφηρημένη αριθμητική ποσότητα, δηλαδή πλήθος από όμοιες μονάδες οποιουδήποτε είδους. Είναι όλα θηλυκά σε *-άς*, τα περισσότερα σχηματίζονται από το θέμα των απόλυτων αριθμητικών επιθέτων και κλίνονται όπως τα θηλυκά οδοντικόληκτα της τρίτης κλίσης σε *-άς*, γεν. *-άδος*. *Ἡ δυάς, τῆς δυάδος*

- Αριθμητικά επιρρήματα

Τα αριθμητικά επιρρήματα φανερώνουν πόσες φορές επαναλαμβάνεται κάτι. Λήγουν σε *-άκις* ή *-κίς* και τα περισσότερα σχηματίζονται από το θέμα των απόλυτων αριθμητικών. *Πεντάκις* από το *πέντε*

Παρατήρηση

Το επίρρημα όμως του αριθμητικού *εἶς* είναι το *ἅπαξ*, του *δύο* είναι το *δίς* και του *τρία* είναι το *τρίς*.

Δ. ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

- Η σημασία των συνδέσμων που εισάγουν τις δευτερεύουσες αιτιολογικές προτάσεις

Ότι, διότι: Οι σύνδεσμοι *ότι* και *διότι* σημαίνουν «γιατί, επειδή».

Ός: Ο σύνδεσμος *ώς* σημαίνει «γιατί, επειδή». Πολλές φορές ισοδυναμεί με τη φράση *ότι οὕτω* η σημασία της οποίας είναι «διότι έτσι ή διότι τόσο».

Επί, επειδή: Η σημασία των κυρίως χρονικών συνδέσμων *ἐπί* και *ἐπειδή* είναι «γιατί, επειδή».

Ότε, όποτε: Η σημασία των κυρίως χρονικών συνδέσμων *ότε* και *όποτε* είναι «αφού, αφότου, τη στιγμή που».

Εί: Ο σύνδεσμος *εί* σημαίνει «γιατί, που, αν, το ότι, το να».

Οὐνεκα, όθούνεκα: Το *οὐνεκα* και το *όθούνεκα* σημαίνουν «γιατί, επειδή».

- Η σημασία ορισμένων ρημάτων από τα οποία εξαρτώνται οι δευτερεύουσες αιτιολογικές προτάσεις

θαυμάζω: απορώ, θαυμάζω

ἤδομαι: ευχαριστιέμαι, χαίρομαι

ἄχθομαι: στεναχωριέμαι

χαίρω: χαίρομαι

οἰκτίρω: λυπούμαι

αἰσχύνομαι: ντρέπομαι

ζηλώ: ζηλεύω, δείχνω ζήλο

μέμφομαι: επικρίνω, κατηγορώ

κακίζω: κατηγορώ

Ε. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- Ασκήσεις συντακτικού

α) Να αναγνωρίσετε την αιτιολογική πρόταση του κειμένου και να γίνει πλήρης συντακτική ανάλυση αυτής.

β) Να βρεθούν οι αιτιολογικές προτάσεις, να δηλωθεί ο τρόπος εισαγωγής τους και να δικαιολογηθεί η εκφορά τους:

i) *Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασι*

ii) *Λείπουσιν τὸν λόφον οἱ ἵππεῖς, ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα ἐχώρουν οἱ Ἕλληνες*

iii) *Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς ὑμῶν μῆτ' ἐνθυμεῖται μῆτ' ὀργίζεται*

iv) *Καὶ ἅμα θαυμάζων ὥς καὶ ἐφρόνει καὶ ἐγρηγόρει, κελεύει τὸν υἱὸν ἐλαύνειν*

v) *Ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔχομεν αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν, ὅτι τῇ μὲν αὐτῶν πόλει τοὺς ὁμόρους εἰλωτεύειν ἀναγκάζουσι*

vi) *Κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, ὅτι πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀπαλλαγεῖς ἐλάχιστα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι*

vii) Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε καὶ νομίζετε δεινὰ πάσχειν ἐξαπατώμενοι οὐ θαυμάζω

- Ασκήσεις γραμματικής

α) Να αναγνωριστούν τα είδη των αριθμητικών στις παρακάτω προτάσεις:

i) Βέλτιόν ἐστὶν ἅπαξ ἀποθανεῖν ἢ ἀεὶ προσδοκᾶν

ii) Οἱ Ῥωμαῖοι ἐπολιόρκουν τὴν Καρχηδόνα τρεῖς ἑνιαυτούς

iii) Οἱ Πέρσαι ἐπαίδευσαν τοὺς παῖδας ἐν τρισίν, ἵππεύειν τοξεύειν, ἀληθεύειν

iv) Τί ἐστὶ φιλία; Μία ψυχὴ ἐν δυοῖν σώμασιν

v) Τῶν ἑπτὰ σοφῶν σοφώτατος Σόλων

vi) Τὰ ἑξάκις πέντε τριάκοντά ἐστὶν

vii) Οἱ ἄγγελοι τεταρταῖοι ἀφίκοντο

β) Να κλιθούν τα ακόλουθα αριθμητικά: ἑβδομάς, μονάς, δύο, τρία και μία

Δήμητρα Μακρή

**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα
Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων**

Τέλος Ενότητας

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Σημειώματα

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Διδάσκουσα: Καθηγήτρια Ελένη Χουλιαρά - Ράϊου.
«Αρχαία Ελληνική Γλώσσα - Θεματογραφία II. Αρχαία Ελληνική Γλώσσα 4». Έκδοση: 1.0.
Ιωάννινα 2014. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:
<http://ecourse.uoi.gr/course/view.php?id=1494>.

Σημείωμα Αδειοδότησης

- Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα, Διεθνής Έκδοση 4.0 [1] ή μεταγενέστερη.

[1] <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.

Ως Μη Εμπορική ορίζεται η χρήση:

που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο.

που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο.

που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο.

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.